

44. szám,

Ára 2 fillér. 1912. november 3.

Ejnye bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

Budapest,

IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre K 2.40

Fél évre " 1.20

Hegyed évre . . . " .60

Előfizések felvételére a Kiadóhivatalban

Budapest,

IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

A ház úrnője.

— Ha a nagysága most egy kicsit leporolna, Fido majd vigyáz, hogy senki meg ne zavarjon, amíg egyet szundítok.

Pesti versek.

Nagy idöket élünk,
A Balkán tüzben áll,
Terhektől roskad minden val,
Isten tudja, mi lesz velünk.
És én itt ülök
És töröm a fejem,
Mialatt becses nejem
Köröttem sürog.
S míg a Balkán ég
És puskaporos körül a lég.
S míg a politika horizontja
A vésszes felhőket csak úgy ontja,
Nekem attól jó szegény fejem,
Hogy a plörözt, miért sér k. nejem.
Honnan a fenéből vegyem!

A bü sem marad ám örök,
Hallom, hogy gyöz a török,
S a szegény paprikás bolgár,
Fut, mint egy biciklis hordár,
S reményem lassan, lassan éled,
Borús arc, redős homlok, Isten véled
S gondolván a házberre és a télre,
Garasaim boldogan rakom félre.

Gergely Rezső.

Uj házoza hály.

Üröd: Micsoda, maga nem türi, hogy nálam zongorázzanak?

Házfelügyelő: Nem bizony... Olvashatta a nagysága az új házszabályzatot: zongorázni lehet, de csak házon kívül.

Jó vicc.

Barom Péternek elmondták ezt az életet:

— Valaki egy pincértől tíz forintot kér kölcsön egy órára. A pincér ezt felelte: Szívesen! hol van az az óra.

— Nagyszerű! kiáltott fel Barom Péter. Ezt majd felhasználom.

Csakhamar akadt egy szerencsétlen ember, aki megszólította Pétert:

— Barátom, nem kölcsönöznél tíz forintot egy hétre?

— Hogyne, öregem: Hol van az hét a ?!

Mai babák.

— Nézd, repülőgép!

Házasságközvetítőnél.

Fialal úr: Szép, szép, az a leány, akit nekem ajánl, de nem az eszményképem.

Házasságközvetítő: Adja ide az eszményképének a fotográfiáját, azt is megszerzem az úrnak.

Nagy bün.

— Miért kaptál ki, kis öcsém, az apádtól?

— Mert olyan erősen nőök, hogy már nem férek be a bátyám elviselt ruháiba.

Kaszárnyából.

Ormester: Szabó Jóska, maga két napi dunklit kap. Maga az ezredes urat utánozta s úgy ordított, mint egy vadszamar.

Na, most...

— Hisz, nagysád, a hipnotizmusban?

— Hogyne! Érzem, hogy meg akar esőkölni és én nem tudok ellenállani...

Röpülő Sebestyén röpködése.

A levegő tele van puskaporszaggal. Röpülnek a golyóbisok, bombák és kartácsok és porzik a montenegróiak nadrágja. Röpül az ég felé a sok jajgatás és rémületkiáltás. És röpül a sok harctéri kacsa a világ minden tája felé a szerbek jóvoltából. És röpül a sok hadi költség és röpül a másvilágra a sok szegény katona lelke, akik pedig sohse vétettek egymásnak. Mi ehhez képest a mi repülőversenyeink benn a városban és künn a gyöpön?

Szegény Takács Sándor is elszállt oda, ahonnan többé siklórepüléssel se lehet visszatérni. En egyre mondtam: a magyar csak maradjon a régi jelszó mellett, mely azt tanácsolja: Tengerre magyar! Ott legalább szárnysegetten nem kell lezuhannia. Legföljebb a bakkaraton koppasztják meg egy kicsit. Ezt még egy szép asszony társaságában ki is lehet heverni.

Végre egy kis szélesenedes idő akadt. A nap is kisütött. A korszón sokat is sütkéreztem az asszonyok körül nyolcasok alakjában. És mondhatom nem sok szellemi benzint kellett fogyasztanom, míg a hangár körül csend lett.

Odalenn a harctéren a kollégáim már rémek szolgálatokat tesznek az — asszo-

nyoknak. Míg a férfinép a harctéren lövöldöz, addig azok a szép asszonyok körül végeznek barátságos és sikeres röpködéseket.

— No, Sebi! Te nem állsz be pilótának a török táborba? kérdezte Caoszogó Bálint barátom.

— Balikám! ha már szárnyra kelnék, akkor is olyan török földre mennék, ahol a férfiak mind elmentek katonáskodni, az ott-hon maradt öreg bácsik mellett pedig majd csak megvizsgasztálnám benzin nélkül is a szép hurikat.

Hej! hej, Sebi! neked egyre az asszonyokon jár az eszed!

— Barátom nem lennék igazi röpülő ember, ha egyre csak egy helyhez kötném magamat és folyton csak a guruló próbák mellett maradnék. Az asszonyi szemek még a poéta embert is szárnyalásra lelkesítik, hát hogynem emelnék fel a felhők közé a röpülő embert!

Az asszony és a röpülőgép nagyon hasonlítanak egymáshoz. Akkor hagyja az embert cserbe, mikor nem is sejtí.

Ha az ember sorsa a nő, akkor a pilóta sorsa a — röpülőgép.

Nincs nap, hogy újabb szerencsétlenségről ne hoznának a lapok hírt a röpülő emberekről. Légből kapott hírek ezek mind és mégis mily gyászos valóságot tartalmaznak.

De sok szép leány tett virágot szegény Takács Sándor ravatalára. Aztán mondja még valaki nekem, hogy miértünk nem lelkesülnek a leányok. Pedig Takács Sanyi már nő ember volt. Hátha még nőtlen lett volna, akkor mennyi szép lány könnye áztatta volna a koszorúit?

Felszállni bizony nagyon nehéz, de leereszkedni annál könnyebb, csak ne legyen baja a motornak.

Barátságosan.

— Szakitott a menyasszonyával?

— Nem épen. Ő elmondta nekem, mennyi az évi ruhaszámlája, én megvallottam neki a fizetésemet, arra aztán barátságosan szétváltunk.

Különbség.

A: Mi különbség van az iskola és korema között?

B: Az, hogy az iskolába gyermekek, a korema-ba emberek járnak.

A: Nem helyes.

B: Mi hát a különbség a kettő között, mondd hát te.

A: Az, hogy a korema-ban másként irnak és számolnak, mint az iskolában.

Komizság.

— Képzeld, csak szomszédasszony, *Veresné* azt merde mondani, hogy rágalmaztam.

— *Hogyan?*

— *Es az a legnagyobb komizság, hogy bebizonyította, hogy nem igaz mindaz, amit róla mondtam.*

A kis ártatlan.

Apa: Látod, fiam, amikor olyan fiatal voltam, miált te, egész héten nem költhettem annyit, mint te egy nap alatt.

Fiu: Hát azért ne nekem, hanem az apádnak tégy szemrehányást.

Elhisszük,

— Nem szeretnék a *Margit* ruhájában menni.

— Miért nem?

— A pincében felejtette és tíz mázsa szénét dobta rá.

Fontosabb.

— Kik nézel?

— Azt nézem, hogy engem néznek-e

Kérdés.

Bandi: — *Papa,* miért hívják ezeket a gyerekeket *bojnak*?

Apa: — *Miért? Mert mindig — bojongnak.*

Előrelátás.

Uj menyecske (sugva a férjéhez): Istenem, ma hívsz vendéget, amikor először főzöm magam az ebédet?

A férj (ügyanyag): Óvatosságból: Orvos.

Vágy.

Tiszt: Szeretnél a lovasságnál szolgálni?
Legény: Igen is, mint ló.

Pedagógia.

— *Kérem, művész úr, elhoztam a két fiamat.*

— *Zongorát akarnak tanulni?*

— *Igen, kérem, de ezek négykezesek.*

Nyaralás előtt.

— Mamuka pakolta be a cicát is...

Ügyes telet.

A megüresedett könyvelői állásra sokan pályáztak. A főnök úr erősen kihallgatta a jelölteket. Az egyikőtől ezt kérdezte:

— Ha egy ló egy perc harminc másodperc alatt fut meg egy kilométert, a másik pedig egy perc és három másodperc alatt, akkor egy két kilométeres versenyben hány méterrel győz a gyorsabb ló?

— Bocsánat, felel a jelölt, de lóversenyekkel elvől nem foglalkozom.

— On az én emberem!

Hölgyválasztáskor.

Anya: Sarkantyus hadnagyot legalább háromszor kell táncra kérned.

Lili: De mama, hiszen egyszer sem táncolt velem.

Anya: Épen azért! Bosszút állunk rajta.

Jó vendég.

— Miért hívtátok meg mindig azt a kopasz Lakatost?

— Tudod, minden légy az ő fejére száll.

Birtokcsere.

Após: No, vöm uram, hogy tetszik neked az én Erzsím?

Vő: Már régóta nem a te Erzsíd, apa, hanem az enyém!

Könnyü neki.

— Ejnye, ejnye, Béluska, miért nem vagy te olyan jó fiú, mint a Katona Sanyi?

— Könnyü neki, mikor mindig beteg!

Jó barátó.

— A férjem sokáig habozott, amíg végre megkért. Nagyon óvatos ember.

— Persze, persze, éppen az ilyen óvatos emberek mennek a legbiztosabban lépre.

A vita hevében.

— En pedig azt mondom, hogy szájjal, nyelvvel könnyü hősködni, de előttem csak az olyan ember egész férfi, aki a csatában kezét-lábát veszítette.

Kaució.

Bankár: Ön pénztárosomul akar szerződni? Helyes, de van-e kauciója?

Ajánlkozó: Kérem, az anyósom Amerikában van.

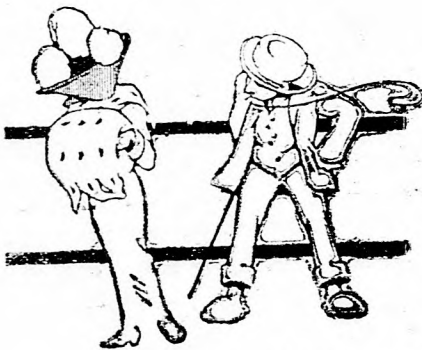
Bankár: Fel van fogadva.

Családi fészekben.

Feleség: Te Náci, az éjjel már megint sokat beszéltél álmodban... Szokjál le már róla.

Férj: Ugyan kérlek, hagyd. Máskor úgy sem engedsz szóhoz jutni.

Szemrehányás.

— Szép dolog, Gábor, elmegy mellettem és nem is köszön.

— Bo... bo... bocsánat, nem ismerem rá...

— De kitalálhatta volna, hogy ki vagyok!

Kávéházban.

— Mit csinál a Balaton, ha a szél megfürdik benne?

— Háborog!

— Nagyon jaa! És ha te fürdöl meg benne?

— Arra ugyan várhat!

— De mégis! Mit csinál olyantor?

— Morogd ki, mit?

— Héberog!

— Akaszd magad egy fogásra!

— Melyik a legrosszabb dráma!

— Amit te írál!

— De még annál is rosszabb!

— Kukorékold ki, melyik?

— Hát amit a trafikban adnak!

— Akarsz egy jó órát ingyen?

— Naaú, akár kettőt is!

— Akkor eredi gyalog az Aquincumig és vissza, az éppen két óra — ingyen!

— Fürödj meg!

Az uzsorásnál.

— Kedves Mayer úr adjon kölcsön kétszáz koronát becsületseora . . .

— Jaj, kérem, az egész házszám tele van becsületseókkal. Valami más zálogot kérek.

Tanács.

— És ez az ember komoly vetélylársa ennek?

— Bizony.

— Tudja, mit lennék én, ha nekem ilyen komoly vetélylársam volna?

— Mit?

— Az olyan leányról, aki az ilyen embert komolyan veszi, — lemondanék.

Szomorú következmény.

Tanító: Mi lesz az olyan emberből, aki mindig csak a testére gondol és sohasem a lelkére?

Palkó: Nagyon elbizik.

Rászolgált.

— Miért vert meg a tanító, Pista?

— Sündiszról fogtam és odatettem a spongya helyére.

Miért sikoltott.

— Miért sikoltott az este, amikor a báró megcsókolt? Segítségért?

— Dehogy! Tanúkért.

Az Alpeseken.

— Te, Földikám, mi az odaienn a szállodánk nál, az a hosszú, fehér sáv? . . .

— Talán a számtánk.

Filozófia.

— Kérem, sertéshús ez, vagy borjú?

— Nem tetszik megérezni az ízéből?

— Nem.

— Hiszen akkor uraságodnak úgyis mindegy . . .

Régi jó idők.

— Így volt mindig, így lesz mindig.

Megnyugtató.

— Barátom, barátom, végre erőt vettem magamon és megkértem a szép özvegyet. Azt felelte, hogy holnapig meggondolja a dolgot és holnap fog válaszolni. Barátom, barátom, egész éjjel nem fogok tudni aludni. Nem tudom, áldjam, vagy átkozzam-e a percet, amelyben három hónappal ezelőtt neki bemutatáltál. Oh, mit fog felelni? Életem sorsa függ tőle...

— Csak aludj nyugodtan. Már három hónappal ezelőtt megsugta nekem, hogy a feleséged lesz.

Ajánlat.

— Val az embert az isten is kompanistának teremtette.
— Igazán?
— Már úgy született: ikergyermek.

Büfelejtő.

A vendéglős látja, hogy a vendég nagyon kénytelen a komény hússal.

Barátságos mosolylyal kérdi:

— Hozzak valami vidám olvasni valót, képes újságot?

Politikai sziporkák.

Igaza volt *Justh*nak azzal a titkos tanácsossággal. Igazi kuruchoz nem illik semmi titkos dolog.

— *Andrássy Gyula* gróf *Pápan* az általános választói jog hívének vallotta magát. Helyes. Az igazi katolikushoz illik, hogy — *Pápan* térjen meg.

— Csak azt szeretném tudni, hogy annak a négy balkáni számár-királynak ki dugott a fülébe taplót?

— *Lukács László* *Justh*ot, miután törölték a titkos tanácsosságát, rögtön csak nagyságosnak szólította. Mindegy, neki *Justh* anélkül se lett volna többé sohase — *kegyelmes*.

— Különös, de úgy van, hogy a montenegróiak és szerbek győzelmi lármája messze fölülmulja az ágyuk zaját is.

Gyors elhatározás.

— *Hogy szerellek, édesem. Te vagy már mindenem a világon.*

— *Már nincs egyebed? Akkor vége köztünk mindennek.*

Betűrejtvény.

Megfejtési határidő: november 8.

A megfejtők között két kötet könyvet sorsolunk k

— Schwartz Honkától. —

Lohengrin $\frac{eee}{i}$ S

A múlt számban közölt talány helyes megfejtése:

Szininövendékek.

Helyesen megfejtették 5256-an. Az egyik jutalmat nyerte: *Sárközy Janka*, *Leibitz*, a másikat *Tauber Sebestyén*, *Nagyigmánd*.

Felelős szerkesztő: *Szentirmay Géza*.

Nyomatott *Wedemner F. és Fiai* körforgógépein.
Budapest, IV., *Sarkantyus-utca 3. szám*

ÉLETBE

tép az új polgári perrendtartás
a kereskedő
az iparos
a gazdálkodó
a magános

Általában minden ember kell, hogy ismerje
ezen új törvény fontos rendelkezéseit és
intézkedéseit, mert a mindennapi életben
gyakran szüksége van rá.

Ne késsen tehát
és rendelje meg azonnal

AZ ÚJ POLGÁRI PERRENDTARTÁST

szakszerű magyarázatokkal, jegyzetekkel
és tárgymutatóval ellátta:

Dr. Török Sándor fővárosi ügyvéd.

Ára esztos
keménykötésben **4** korona.

Az összeg előzetes beutildése ellenében bér-
mentve küldi:

WODIANER F. és FIAI

kiadóvállalata,

BUDAPEST, IV., SARKANTYUS-UTCA 3.

MEGJELENT

SZÁNTÓ FERENCZ

ismert novellista

EGY RÓZSÁT A CSÁKÓMRA...

című könyve. Huszonegy szebb-
nél-szebb elbeszélés. Wodianer
F. és Fiai rendkívül díszes
kiadása. A címlapját rajzolta
Nemes Mihály. Ára 3 korona.
Megrendelhető: Budapest,
IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

MAETERLINCK:

A SZEGÉNYEK KINCSE

Ez a finom mély és szel-
lyamos munka a lélek kin-
cséről szól mindazokhoz,
akiket megbántott az élet.

Körülbólti 300 oldalra terjed, gyönyörű
angol vászonkötésben, utánvétől 2 korona
45 fillértől lapunk kiadóhivatala szállítja.

NÉPKÖNYVTÁR

Szerkeszti: HEVESI JOZSEF.

Eddig megjelent:

1. Az ígélet földje.
2. Mihály csizmája.
3. Felhős Jóska szeretője.
4. A fogadalmi Kápolna.
5. Betyár történetek.
6. A topáz gyűrű.
7. Szerelmes történetek.
8. Csodálatos történetek.
9. Bogárszemű lányok.
10. Falu a nádásban.

Egy-egy füzet ára 20 fillér.

KIADJA

WODIANER F. és FIAI

BUDAPEST,

IV., SARKANTYUS-UTCZA 3.

Kapható minden dohánytözsdében és
hírlapelárusító helyen.